

РЕШЕНИЕ

№ 214

гр. гр.Несебър, 14.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – НЕСЕБЪР, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на девети декември през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Валери Вл. Събев

при участието на секретаря Мая Р. Деянова
като разгледа докладваното от Валери Вл. Събев Административно
наказателно дело № 20222150200971 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 58д-63д ЗАНН.

Образувано е по жалба, подадена от Д. А. К. срещу Наказателно постановление № I-26 от 26.08.2022г. на началника на РУ Несебър, с което на жалбоподателя на основание чл. 34а, ал. 1 от Закон за защита от шума в околната среда (ЗЗШОС), за извършено нарушение на чл. 16а, ал. 2 ЗЗШОС, е наложено наказание „глоба” в размер на 500 лв. Жалбоподателят сочи, че едва с налагане на административно наказание е научил правната квалификация на извършеното. Излага, че не е посочена с точност нарушената разпоредба. Твърди, че в АУАН и НП не са описани конкретно установени факти и обстоятелства. Соочи, че не е ясно посредством какво техническо средство е констатирано нивото на шум. Намира, че не може да бъде наказан като „допустител“. Констатира нарушения при посочване мястото на деянието. Цитира нарушени норми от ЗАНН, вкл. 28 от ЗАНН. С тези доводи моли обжалваното НП да бъде отменено. Претендира разноски.

Ответната страна в производството – началника на РУ Несебър, не заема становище по жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и като съобрази доводите и възраженията, изложени в жалбата, намира за установено следното:

От фактическа страна:

Видно от справка от община Несебър (на л. 24 от делото) бийч бар „В.“ е разположен на територията на морски плаж „*****“ и попада в ПИ с идентификатор ***** по КККР с начин на трайно ползване „крайбрежна плажна ивица“. На 29.07.2022г., около 03:00 часа, полицейски служители, сред които и актосъставителят В., извършили проверка на бийч бар „В.“, при която констатирани озвучаване чрез музикална уредба след 23:00 часа. На място в обекта се намирал жалбоподателят К., който се представил като салонен управител и В. му съставил АУАН № I-26 от 03.08.2022г. за това, че допуснал озвучаването на откритите площи на заведението – нарушение

на чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС. Въз основа на АУАН е издадено процесното НП, предмет на проверка в настоящото производство.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена с оглед събраните по делото доказателства: АУАН № I-26 от 03.08.2022г., заповед № 8121з-829 от 23.07.2019г. на министъра на вътрешните работи, справка от Община Несебър. Посочените доказателства по делото са непротиворечиви и допълващи се, поради което съдът ги кредитира изцяло. Жалбоподателят не оспорва така установената фактическа обстановка, като неговите възражения са насочени към правната страна на спора.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в рамките на седемдневния срок за обжалване по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Настоящият състав като инстанция по същество след извършена проверка за законност, констатира, че при издаване на АУАН и наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обуславят неговата отмяна. Обжалваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган (оправомощен да издава НП със заповед № 8121з-829 от 23.07.2019г. на министъра на вътрешните работи) в срока по чл. 34, ал. 3 ЗАНН. В чл. 19, т. 2 от ЗЗШОС изрично е дадена възможност на министъра на вътрешните работи или определени от него длъжностни лица да осъществяват контрол за спазване на чл. 16а, ал. 2 и ал. 3 от ЗЗШОС. В случая актосъставителят и наказващият орган са оправомощени с цитираната заповед на основание чл. 19, т. 2 от ЗЗШОС вр. чл. 36 и чл. 37 от ЗЗШОС. При издаване на АУАН и наказателното постановление са спазени императивните разпоредби на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН.

Що се отнася до материалната законосъобразност на НП, правните изводи на съда са следните:

Съгласно чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС се забранява озвучаването от обекти по ал. 1 (за производство, съхраняване и търговия и на обекти в областта на услугите разкрити и разположени в зони и територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение, както и в жилищни сгради с повече от едно жилище и сгради със смесено предназначение) и на открити площи в зони и територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение за времето от 14,00 до 16,00 ч. и от 23,00 до 8,00 ч., с изключение на териториите на религиозни храмове, железопътни гари, автогари, аерогари, морски гари и при използването на системи за предупреждение и оповестяване на населението при бедствия. За установяване на нарушението е необходимо да се докаже, че жалбоподателят извършва озвучаване от търговски обект, разположен в територии, предназначени за жилищно строителство, за времето от 23:00 до 08:00 часа. В АУАН и НП са описани всички относими към това нарушение твърдения. Посоченото е, че жалбоподателят, като салонен управител на търговския обект – бийч бар „В.“, находящо се в зона и територия, предназначена за жилищно строителство, около 03:00 часа 29.07.2022г., допуснал озвучаването на обекта.

В хода на съдебното производство се доказаха част от тези обстоятелства, а именно, че жалбоподателят, като салонен управител на търговския обект – заведение бийч бар „В.“, около 03:00 часа 29.07.2022г., допуснал озвучаването на обекта.

Не се доказва обаче търговският обект да е разположен в територия, предназначена за жилищно строителство. В текста на АУАН и НП фигурира такова твърдение, без да е ясно на какви доказателства се основава. В тази връзка от съда са изискани служебно доказателства, от които се установява, че територията, на която е разположен обектът, представлява морски плаж по смисъла на чл. 6, ал. 2 от ЗУЧК и е с начин на трайно ползване „крайбрежна плажна ивица“. Според пар. 1, т. 24 от ДР на ЗЗШОС „зони и територии, предназначени за жилищно строителство, рекреационни зони и територии и зони със смесено предназначение“ са зоните и териториите по смисъла на наредбата по чл. 13, ал. 1 от Закона за устройство на територията. По арг. от пар. 3 от преходните и заключителните й разпоредби на основание чл. 13, ал. 1 от ЗУТ е приета Наредба № 7 от 22.12.2003 г. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони.

В чл. 4, ал. 7 от Наредбата са предвидени всички видове предназначения на териториите, както следва: 1. за жилищни нужди; 2. за производствени и складови дейности; 3. за рекреационни дейности; 4. за озеленени площи; 5. за спорт и атракции; 6. за културно-историческо наследство; 7. за обществено и делово обслужване; 8. за движение и транспорт; 9. за инженерно-техническа инфраструктура; 10. за комунално обслужване; 11. за земеделска дейност; 12. за горски насаждения; 13. за водни площи; 14. за природна защита; 15. за превантивна защита; 16. за възстановяване и рекултивация; 17. за специално предназначение; 18. за смесено предназначение; 19. за друго предназначение. Очевидно „крайбрежна плажна ивица“ попада извън жилищните нужди, а в чл. 28, ал. 1, т. 2 от Наредбата изрично е предвидено, че на морските плажове не е допустимо да се изграждат жилищни сгради за постоянно обитаване, в т.ч. за настаняване на курортисти. Т.е. обективно морският плаж няма как да е зона „за жилищно строителство“. Впрочем и уредбата, свързана с устройството на морските плажове, се подчинява на различен от ЗУТ закон – ЗУЧК. Морските плажове могат да бъдат квалифицирани единствено като част от територия за рекреационна дейност, но в случая съдът е обвързан от посочените в АУАН и НП факти, а те са, че е допуснато озвучаване в открита площ, „предназначена за жилищно строителство“. Няма как съдебният състав в настоящото производство да установява други факти относно озвучената площ, различни от повдигнатото на жалбоподателя административно обвинение. Именно обстоятелството, че става въпрос за територия, за която не са доказани сочените в АУАН и НП обстоятелства, изключва отговорността по чл. 16а, ал. 2 от ЗЗШОС за деяния, осъществени на тази територия.

Налага се извод, че макар в текста на АУАН и НП да е посочено, че нарушението е извършено в зона и територия за „жилищно строителство“, това обстоятелство не се доказва по делото. Точно обратното – от служебно събраните от съда доказателства се установява, че предназначението на територията е друго. Ето защо не се доказва жалбоподателят да е реализирал състава на вмененото й нарушение.

С оглед всичко изложено до тук съдът достига до извод, че НП следва да бъде отменено и на жалбоподателя да се присъдят разноски.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 вр. ал. 3, т. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № I-26 от 26.08.2022г. на началника на РУ Несебър, с

което на Д. А. К., ЕГН *****, с постоянен адрес в гр. *. „*****“ № 2, на основание чл. 34а, ал. 1 от Закон за защита от шума в околната среда (ЗЗШОС), за извършено нарушение на чл. 16а, ал. 2 ЗЗШОС, е наложено наказание „глоба“ в размер на 500 лв.

ОСЪЖДА на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН ОД на МВР Бургас да заплати на Д. А. К., ЕГН *****, с постоянен адрес в гр. *****, сумата от 300 лв., представляваща направени по делото разноси – възнаграждение за един адвокат.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд - Бургас в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Районен съд – Несебър: _____